

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2014/1

Szilveszteri többgenerációs játék

Áldott új esztendőt kívánunk!

„Szivárványívet helyezem a felhőkre, az lesz a jele a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

Gyülekezetünkben az 51 megkeresztelt közül öten voltak felnőttek. A 40 konfirmált között pedig 15 felnőtt is csatlakozott gyülekezetünkhöz. Házasságkötésére 18 pár kérte Isten áldását. Isten ígéje hirdetetett vigasztalásul 77 temetésen.

A területünk sok ezer lakosa közül mintegy 850 család (közel 2.600 lélek) vállalt részt anyagilag is egyházfenntartói járulékának befizetésével gyülekezetünk életéből.

Köszönjük mindazoknak, akik személyi jövedelemadójuk egyik 1%-át a „Nagy-erdei Egyházközségért” közhasznú alapítvány javára ajánlották fel, és így is támogatták közös szolgálatunkat. Továbbá köszönjük, akik jövedelemadójuk másik 1%-át a Magyarországi Református Egyház javára ajánlották fel, és így segítették országos egyházunk szolgálatát.

Gyülekezetünk – a hitoktatói óradíjakat leszámítva – lényegileg csak tagjainak egyházfenntartói járulékából, perselypénzből és adományából (összesen közel 22.millió forintból), valamint sokak önkéntes munkájával végezte sokrétű szolgálatát. Az „Életút a párkereséstől a jól működő családig” című pályázat is segítette szolgálatunk bővítését.

Szeretettel köszöntjük a gyülekezetünkhöz közeledőket és új tagjainkat. Fáradozunk együtt azon, hogy régi és újabb gyülekezeti tagjaink otthon érezzék magukat közösségünkben, és együtt buzduljunk fel a közös szolgálatra!

Folytatni szeretnénk az evangélium hirdetését és mindazt, ami áldásosnak bizonyult. Feladatunk megtartani mindenben a szeretetet és a lényegi dolgokban a testvéri egyetértést.

Püski Lajos

Ifis karácsonyi kakaóház

Mézessütés adventben

Karácsonyi családi istentisztelet

Kék vödör akció

Kék vödörrel Kárpátalján

Egyházközségeinkben – a Nagyerdeiben is – december elején került kihirdetésre a „kék vödör” adománygyűjtés lehetősége, amelyet a Református Szeretetszolgálat szervezett.

Gyülekezetünk dicséretes lelkesedéssel élt az adakozás lehetőségével, ötvenöt vödört töltöttünk meg – a gyűjtés jelmondata szerint – „kézzelfogható szeretettel”.

Talán többet mond ennél, ha mindezt úgy fejezem ki, hogy ötvenöt családnak tudtuk így egy kicsit gazdagabbá tenni az ünnepet.

Gyülekezetünk két tagjának volt szerencséje részt vállalni az adományok kiszállításában.

Debrecenből közel négyszáz kék vödör és ugyanannyi „cipősdoboz” volt a szállítmány, amelyet három nagyobb járművel sikerült zökkenőmentesen eljuttatni a beregszászi Diakóniai Központba, illetve a derceni esperesi hivatalba. Egyébként a kék vödör tartós élelmiszert, a cipősdoboz pedig meleg ruhát és gyerekjátékot jelent. Beregszászon kaptuk az első komoly tapasztalásokat, hogy úgy mondjam, „gyári egyenesben”.

Az ottani diakónia végtelen áldozatos, ugyanakkor talpraesett felfogással végzi feladatát. A közétkeztetés költségeinek csökkentése céljából maguk hizlalnak sertést, termelnek zöldséget, és lehetőleg minden alapanyagot maguk igyekeznek előállítani vagy valamilyen termékcserevel megszerezni.

A tüzelőhöz és a gyógyszerekhez való hozzájutás támogatása sem egyszerű.

A „kisebbségi sorssal terhelt” keresztyén testvéri összefogást láttuk abban, hogy amíg rakodtunk, többen, helybeli „egyszerű emberek” érkeztek ajándékcsomagokkal telepakolt személykocsikkal a gyűjtőhelyre.

magokkal telepakolt személykocsikkal a gyűjtőhelyre.

És a személyes találkozások.

Középkorú anya, hat gyereket nevel. Egy sem a sajátja. A maga hat gyermekét egyszerre vesztette el baleset miatt. „Holnapután még lesz tüzelő, de aztán nem tudok begyűjtani. Mit tegyek?”

Házaspár kilenc gyerekkel, még tán monarchiabeli, düledező házrészben, lehet, úgy harminc négyzetméter, szoba, konyha. A bejárati ajtó szemöldökfájára szegezett vastag pokróccal őrzik a meleget. Fürdőszobájuk is van, a konyhából függönnyel elrekesztett, lavóros.

Aztán irány Dercen. Bizonyára akad, aki még emlékszik a tavalyi dunai árvíznél a derceni önkéntes tűzoltók fáradságot nem ismerő munkájára. Oda, hozzájuk indulunk.

Dercen Beregszász közelében fekszik, jóformán tiszta magyar lakossága 2800 fő körül mozog, akik közül ötszáz lélek alkotja a református gyülekezetet. Tizenegy osztályos szakiskolát tartanak fenn, és minden évben tudnak első osztályt indítani. Meg persze az önkéntes tűzoltókat, akár a magyarországi Felső-Dunára.

Alkonyodik, amikor hazafelé indulunk.

Szoktam mondani, hogy nem a legrosszabbhoz kell viszonyítani az életünket, hanem a legjobbhoz. És mégis. Milyenek a mi nehézségeink? Amikor otthon három napig nincs meleg víz, mert elromlik a kazán, hát összeomlik a világ. Ott naponta akár öt-hat kilométert is gyalognak sokan, otthonról a kútig, kúttól hazáig vödörrel a két kezükben. Kút meg vödör, ismerős jelkép, ugye?

Áldás, békesség!

Detrich János – Kulcsár Csaba

Kántálás

A kántálás lehetőségéről az ifivezetőmtől hallottam. Számomra a részvétel óriási élmény volt, hiszen először történt, hogy egy ilyen eseményen ott lehettem. Nem bántam meg.

Remek dolog volt, hogy boldogságot vihettünk azoknak, akiknek karácsony idején bent kellett maradni a kórházban. Borzasztó érzés lehet távol a családtól a fehér falak között tengődni.

Sok ember csak az ajándékokat látja a karácsony mögött, de számomra ez sokkal többet jelentett, mint akármilyen ajándék. Az öröm a betegek (és a nővérek) arcán felbecsülhetetlen volt, sokan elsírták magukat, annyira meghatódtak. Örömteli, hogy Krisztus szeretetét ének-szóval közvetíthettük számukra. A kórház lelkésze elmondta, hogy ezen a héten több gyülekezetből voltak kántálni más osztályokon. Melegséggel tölt el az, hogy nem csak mi gondoltunk ezekre az emberekre. Az alkalom végén leültünk megbeszélni, hogy ki mit élt át ezalatt a 2 óra alatt, amíg a kórházat jártuk. Ilyenkor látom, mennyire különbözőek vagyunk, mindenki pozitívan, mégis máshogyan élte meg a kántálást. Köszönöm, hogy ott lehettem.

Vekardi János, Otniél ifi

Az egyházfegyelem...

Az idén 450 éve elhunyt Kálvin János (1509–1564) Genfben érkezésétől, 1536 nyaratól kezdve haláláig dolgozott reformátor társaival egy, a genfi egyházvezetés által felügyelendő, értelmezésük szerint szigorúan az evangéliumon alapuló városi erkölcsi rendszeren. A genfi egyházfegyelem Kálvinék által elgondolt formája, valamint az a hitvallás, amelyre minden genfi lakosnak fel kellett volna esküdnie, rengeteg ellenérzést váltott ki a polgárok részéről.

A városi vezetés (magisztrátus) pedig attól félt, hogy csökken a tekintélye, ha az egyháziak fennhatósága alá kerül az úrvacsorából való kizárás (exkommunikáció) joga és más szankciók érvényesítése. Így alig támogatták, majd szembe is fordultak a reformátorok javaslataival.

Sőt, 1538 húsvétján Kálvint és Farelt száműzték a városból. Utóbbi Neuchâtelben lett prédikátor haláláig. Kálvint azonban két és fél évnyi, nagyrészt strasbourgi tartózkodás, illetve jelentős egyházszervezői és teológiai-írásmagyarázó tapasztalatszerzés után az immár megváltozott összetételű városi magisztrátus visszahívta Genfben.

A reformátor ott folytatta az egyházfegyelem megszervezését, ahol távozásra előtte abbahagyta. A genfi, főképpen őslakos polgárok jelentős részének csak lassan csökkenő ellenállásával dacolva továbbra is a teológiailag megalapozott egyházszervezeti koncepcióját próbálta keresztülvinni.

Ez a következőkből állt: a tiszta evangéliumi tanrendszer hirdetése, a genfiiek számára előírt erkölcsi, életvezetési szabályok fenntartása, a négy gyülekezeti tisztség (pásztor, tanító, presbiter, diakónus)

...és a hatalom kérdése Kálvin Genfjében

nus) közötti feladatmegosztás, valamint az egyháztanácsnak ezeket felügyelő és szankcionáló szerepe. Ezeket akarta elfogadtatni a városvezetéssel, s megakadályozni, hogy a magisztrátus kisajátítsa az egyházfegyelmzés jogát. Azt akarta ugyanis, hogy jól megkülönböztethetők legyenek az egyházi és világi hatalom Istentől rendelt feladatai.

A Kálvin egyházfegyelmi felfogását értelmező szakirodalom több fontos darabja azt hangsúlyozza, hogy a világi és egyházi felelősségi területek elválasztása, valamint a városvezetés saját pozícióját védő álláspontja miatt tényleges hatalmi- és döntéshelyzetben csupán a polgári felsőbbbség volt Genfben. Ők ráadásul a hatáskörüket időnként még az egyháztanács, illetve személyesen Kálvin rovására is ki tudták terjeszteni.

Az újabb kutatás tehát vitatja azt a korábbi, leegyszerűsítő, sokszor rosszindulatú képet a „zsarnok Kálvinról”, mely szerint Szervét Mihály pere és kivégzése, valamint az erkölcsi vétkeket elkövető híveknek az úrvacsorából való kizárása Kálvin nyakába lenne varrható.

Ugyanis az 1550-es évek közepéig ezekben a döntésekben nem is lehetett jelentős az egyháztanács befolyása, s Kálvin tekintélye szintén csak ekkorra erősödött meg a városban.

Mindeddig, az említett ügyekben is, a város világi vezetése döntött, a legjobb esetben is csupán kikérve a genfi lelkészek, így Kálvin véleményét.

Azonban azt is figyelembe kell venni, hogy a Kálvin döntési szerepét cáfoló értelmezések – pontosságra törekvő történeti

rekonstrukcióik ellenére – tudattalanul is apologetikus (Kálvint védő) szóhasználatlal dolgoznak.

Figyelmesen olvasva az ilyen szakirodalmi munkákat, néha úgy látszik, hogy a – gyakran hívő református – szerzők nem mindig hajlandók tudomást venni arról, hogy Kálvin és a genfi egyháztanács azért mégiscsak a lelkek fölötti hatalmat akarta megszerezni. Még akkor is, ha ezt védhető teológiai megalapozással tette, Krisztus és az evangélium uralma alatt élő város és egyház kiépítése céljából.

Ez a máig sokat vitatott genfi egyházfegyelmi gyakorlat jelentősen hozzájárult ahhoz, hogy a kálvini eszmerendszer nemzetközi diadalútjára indulhasson. Hiszen az összes Genfbe érkező diákot, hazájából ide menekült protestánst, vagy éppen a kálvini felfogással csupán kapcsolatba került, Svájcba akár el sem jutó, de például a nagyhatású genfi nyomdák kiadványait (Biblia, katekézisek, prédikációskönyvek) olvasó külföldieket, illetve Kálvin nagyszámú levelezőpartnerét lenyűgözte a keresztyén városállam, az Új Jeruzsálem rendje.

Ezek a Kálvinnal kapcsolatba került személyek egy idő után maguk is terjeszthették Európa szerte az általuk megtapasztalt reformátori hitbeli meggyőződést, az egyházzal, erkölccsel, politikával, társadalommal és kultúrával kapcsolatos genfi gyökerű nézetrendszert.

Azt a felfogást, amelyet a számos átértelmezés, a Kálvinétól különböző nézőpontok beolvadása, valamint a genfi reformátor tiltakozása ellenére is már ekkortól *kálvinizmusnak* kezdtek nevezni.

Fazakas Gergely

Szilveszter nemcsak 18 éven aluliaknak

Gyülekezetünk apraja-nagyja együtt töltötte 2013. szilveszter estéjét, az óévi istentisztelet után, nagyon vidám hangulatban.

Az ifjúság szervezésében megvalósult program újdonság volt közösségünk életében.

A csapatépítő játékokat activitys vetélkedő követte, amelyben kb. negyvenen aktívan részt is vettek.

A szórakoztató játékok után az elmúlt év eseményeiről készült képek vetítésével felidéztük a közös emlékeket, végül a jó hangulatú est koccintással és szeretetvendégséggel zárult.

A kb. hetven résztvevőből meg is kérdeztem néhányat, hogy milyen előzetes elképzeléseik voltak a programról, mielőtt beléptek az Átrium ajtaján.

„Semmiképp nem akartam kihagyni ezt az eseményt, és a Görbeházáról érkező barátnémát is elvittem magammal. Abban biztos voltam, hogy jó lesz, mert a Nagy-erdei Gyülekezet fiataljaiban még sosem csalódtam.” – Koroknai Éva

„Örültem, hogy szilveszterkor is volt hova jönnöm a gyülekezetbe. Tudtam, hogy jól fogok szórakozni.” – Pataki Botond (ifis)

„Mivel a nyári táborokban már többször vettem részt csapatjátékban, gondoltam, hogy érdekes és jópofa lesz.” – Hodossiné Sugár Éva

Arról, hogy melyik játékot élvezték leginkább, illetve mely pillanatok voltak a legemlékezetesebbek számukra, a következőket osztották meg velünk a megkérdezettek:

„Számomra a legérdekesebb a kő, papír, ollós, szurkolós párbaj volt, mert a mi csapatunk nyert, pedig akkor tanultam meg a játékot.” – Koroknai Éva

„A kedvenc játékom az volt, amikor a műanyagpoharakat kellett lefűjni az asztalról egy lufival. A legemlékezetesebb pedig az volt, amikor Lajos bácsi is lejött hozzánk csocsózni.” – Pataki Botond

„Az Activity tetszett legjobban.” – Guti Adrienn (gyermekórás)

„Az Activity volt a legjobb, de a többi játék is ötletes volt! Talán legkevésbé az első játék tetszett, viszont az jó volt feszültségoldásnak.” – Kósa Anna (ifis)

„Leginkább az első játékot, a személyes tárgy továbbadogatásával való ismerkedést találtam jópofának, mivel ezt nem ismertem.” – Hodossiné Sugár Éva

Milyen volt más korosztályhoz tartozókkal közösen kikapcsolódni az év utolsó estéjén? – tettem fel a kérdést.

„Olyan, mint a táborban. Egyébként én szeretek tanulni a fiataloktól.” – Koroknai Éva

„Örültem, hogy a szüleim és a kis tesóm is el tudtak jönni.” – Pataki Botond

„Jó volt felnőttekkel együtt játszani. Otthon is felnőttekkel játszom.” – Guti Adrienn

„Érdekes élmény volt, kicsit feszélyezett eleinte, mert ott ismertem meg őket.” – Kósa Anna

„Bevallom, meglepetést okozott, mikor az egyik ősz hajú néniről kiderült, hogy még mindig úgy vág az esze, mint a borotva.” – Hodossiné Sugár Éva

Egyik szilveszteri játékosunk, Koroknai Éva vallomásával zárom e beszámoló sorait:

„Az, hogy vidámabbá tette számunkra az év utolsó napját ez az este, megint csak azt igazolta, hogy a gyülekezetben otthon vagyok.”

Péter-Szarka László

Többgenerációs szilveszteri játék

...a fél 9-es istentiszteleten

Gyermekórások karácsonyi műsora...

...a fél 11-es istentiszteleten

Szentesti istentisztelet

Szabolcska Mihály

ÉNEK AZ ÚJÉVBEN

Fölszállok hozzád, magas sziklaszálam,
Te változatlan minden változásban.
– Én Istenem! Csak Tégedet öelve
Száll nyugalom, száll bizalom szívemre,
Látván idődnék örvénylő folyását,
Eszteimnek sebes elfutását.

Fövényszem én, e zúgó habba vetve,
Honnan vegyek szót hála-énekembe?
Kegyelmedet, Uram, miképp dicsérjem?
A múlt évvel, hogy nem fogyott el életem...
Hogy napról-napra, habról-habra átvisz,
S elértem ím ez új év hajnalát is.

Búban, veszélyben őrizőm Te voltál,
Szívem ha vérzett: fölibém hajoltál.
Atdál sebet, de azt be is kötözted,
Be azt is, amit emberek ütöttek,
S bár vágyaimból vágyak még maradtak
Legyen úgy minden, ahogy Te akartad!!

Ez esztendő is leteszem kezébe,
Én lábaimnak ösvényt Te mutass, Te.
Vezess, Uram s amit Te rám bocsátasz,
Nem félek én, legyen bár száz halál az:
– Óh, engem a sír bizvást eltakarhat,
Megnyugtát ott is az, hogy Te akartad!

Hadd öllek hát, erős sziklaszálam:
Te változatlan minden változásban.
S neved a nyert diadalom szavával
Az elzúgó időben hadd kiáltsam!
Mert mit szívemnek – ha Te vagy vezére –
Évek halása, évek születése!

„Hirdetem az Úr kegyelmének esztendejét...”
(Ézs 61,2)

Hírek

♦ **Filmklub** lesz *január 18-án*, szombaton 17 órakor.

♦ **Imahét a krisztushívők egységéért**, *január 19-26*, minden nap 17 órakor:

Hát részekre szakítható-e Krisztus?
(1Kor 1,1-17 alapján)

Január 19. vasárnap, **Görög Katolikus Templom**, Igét hirdet: Pető Albert bapt. lelkész

Január 20. hétfő, **Evangelikus Templom**, Igét hirdet: Fekete András gk. főesperes

Január 21. kedd, **Mester utcai Református Templom**, Igét hirdet: Gorski Jacek domonkos plébános

Január 22. szerda, **Szent Anna Római Katolikus Székesegyház**, Igét hirdet: Dr. Bölcskei Gusztáv ref. püspök

Január 23. csütörtök, **Széchenyi-kerti Református Templom**, Igét hirdet: Dr. Rész-Nagy Zoltán ev. lelkész

Január 24. péntek, **Baptista Imaház**, Igét hirdet: Derencsényi István ref. főjegyző

Január 25. szombat, **Megtestesülés Templom**, Igét hirdet: Vad Zsigmond ref. esperes

Január 26. vasárnap, **Kossuth utcai Református Templom**, Igét hirdet: Bosák Nándor rk. püspök

♦ **Családi istentisztelet** lesz a hittanosok és családjuk számára *január 26-án*, vasárnap 3 órától.

♦ **Ételosztás hajléktalanoknak** *február 1-jén*, a különböző szolgálatokra jelentkezni lehet.

♦ **Nyári gyülekezeti többgenerációs nagytáborunk** Sátoraljaújhelyen: *2014. július 7-13.*

Imádkozzunk...

- ♦ hajléktalanokért,
- ♦ betegekért,
- ♦ egyházak közötti egységért.

Információ

Gyülekezeti honlapunk címe, melyen a *Szivárvány* is megtalálható:

www.refnagyerdo.hu

E-mail: refnagyerdo@gmail.com

Kórházlelkészek:

Kenézy Kórház – 511-777/1943

Klinika – 319-057

Európa Rádió – 94,4 MHz

Szivárvány –

a Debrecen-Nagyerdei Református Egyházköztség hírlevele
4032 Debrecen, Bolyai u. 25. Telefon: (52) 410-811

Felelős kiadó: Püski Lajos Tördelés: Bene Lászlóné

Nyomda: Litográfia Készült 400 példányban

22. évfolyam 1. szám Megjelenik havonta

Egyházközségünk számlaszáma: 11738008-20012917

Gyülekezeti honlapunk címe: **www.refnagyerdo.hu**